

Nog iets over oude Oostendse volkstypes.

In het merkwaardig werk van Ary Sleeks over de "oude Oostendse Volkstypes" vinden wij een reeks inlichtingen over deze folkloristische personages. Het ware interessant al die inlichtingen te kunnen aanvullen en zelfs de verzameling te volledigen met andere types. Ik wil dan ook de zaak aanvangen met enkele bijvoegsels aan het werk van Ary Sleeks.

1) "Schele Toone en zijn moeder".

Ary Sleeks zegt o.a. "Doch in spijt van hun eeuwig twisten, deden Toone en Wanne fijne zaken". Dat die verkoop altijd zo gelukkig was, veroorloof ik mij daarover te twijfelen. Persoonlijk heb ik ze nog hun waar zien verfrissen aan het fonteintje van het Lijnbaanstraatje. Zegt dit U niets ?

2) "Tobias van 't Park".

Tobias was niet alleen waker in 't Park, maar had een maat bijgenoemd Platgat. Beiden waren het mikpunt van de straatjongens. Het liedje dat ze zongen had varianten, waarvan hier een ander dan dit van Sleeks.

"Tobias zat in de kas
zijn moeder dacht dat't beter was,
maar het was Tobias".

3) "Juul de Klinker".

Tussen zijn menigvuldige aankondigingen kwam dikwijls de roep : Er is verloren maar voor dat hij de tijd had voort te roepen, waren de kwajongens er bij met het vervolg : "Een hondje zonder oren".

4) Volgen nu nog enkele types door Ary Sleeks niet vermeld :

a) De "Liekbidder".

Rond de jaren 1900 hadden wij hier een "Liekbidder" waarvan ik de naam vergeten ben. Hij was gelast, zoals zijn confraters van nu, lijst in handen, bij de mensen overlijdens te gaan melden. Maar het eigenaardige van de man was dat hij, geregeld, na ontvangen te zijn, de persoon toesprak met :

"Meneire, oechebliedt,
't is om te zeggen, oechebliedt,
da Meneire X dood is, oechebliedt".

.../...

b) Het "Slunsewuuf"

Een lange magere vrouw, eeuwig en altijd met een grote zak op de rug.

Ze was niet anders gekend dan onder de naam : "Het Slunsewuuf".

Zij riep met een forse stem, half zingend ;

"Slunsen en beentjes, zoek ze maar uit
Zoek uit, zoek uit, zoek uit,
Al hoekjes en kantjes uit..."

c) "Oliekoeke".

Door de kinders een graag geziende man. In de zomer liep hij het strand af met een grote mand vol "Oliekoeke", al roepend, iets die klonk bij benadering als : "Beinié Tofré". Bij wind waren zijn "Oliekoeke" meer bezaaid met zand dan met suiker. Het was een moedig mens, die niet aarzelde de soldaten in de wintermaanden te volgen bij hun manoeuvres. Daar was hij dan ook graag gezien.

Om te eindigen wil ik nog een kleine anecdote vertellen, waarvan de helden in ons geheugen geen naam meer hebben :

Altijd rond de jaren 1900, was er een visleu-ster, die al roepend "Levende platjes zien ?" iedere dag voorbij een zeker huis trok. Maar haar kreet was nog maar uit haar mond, of het antwoord uit het huis luidde : "Smiet ze in de gang".

De reactie van de visvrouw was onmiddellijk met "K'gann ze ne kè in je smoel smietten !".

Tot op een dag dat ze een volle mand koppen en visingewanden in het open venster van de kelderkeuken wierp. Daarna kwamen de geesten tot bedaring en de vrede werd gesloten.

En nu beste lezers wacht ik op U om ook eens mede te helpen in het verzamelen van Oostendse anekdotes en het opzoeken van nog niet besproken Oostendse folkloristische types.

De Hoofdman.

MINI-VEILING (zeer belangrijk !)

Zoals onze leden weten zal de jaarlijkse statutaire vergadering van onze vereniging doorgaan in januari.

We hebben besloten dat de leden die verzamelaars zijn op die dag gelegenheid zullen krijgen zaken uit te wisselen, terwijl wij ons willen bezig houden met een mini-veiling van zaken, die in verband staan met Oostende en de kust. Wij houden er nu reeds aan iedereen te verwittigen dat alleen leden in bezit van hun